

omkring øer med kystrev langs revets lavvandslinje mod havet.

Til artikel 7:

I artiklen fastsættes regler for anvendelsen af såkaldte rette basislinier. Formålet med at tillade rette basislinier er at muliggøre inddragelse af sådanne vandområder, som på grund af den nære forbindelse til landterritoriet har karakter af indre farvande. Ved at anvende rette basislinier kan en stat også eliminere komplekse formationer, herunder enklaver i søterritoriet, som ellers ville blive resultatet af en basisliniefastsættelse i overensstemmelse med artikel 5.

Som undtagelse fra hovedreglen i artikel 5 muliggør artikel 7 således i visse tilfælde, at basislinier fastsættes ved at forbinde »passende« punkter (rette basislinier). Denne metode må kun anvendes, hvor kystlinjen har dybe indskæringer, eller hvor der umiddelbart uden for kysten ligger en bræmme af øer. I stk. 3, 4 og 6 opstilles betingelser, som skal være opfyldt for at modvirke misbrug. Således må rette basislinier ikke kendeligt afvige fra kystens almindelige retning (stk. 3). Endvidere må rette basislinier ikke trækkes til og fra lavvandspunkter, som kun er tørre ved lavvande, medmindre der på disse er bygget fyrtårne eller lignende, som til stadighed ligger over vandet (stk. 4). Endelig må en stat ikke benytte systemet med rette basislinier på en sådan måde, at en anden stats søterritorium derved afskæres fra det åbne hav eller fra en eksklusiv økonomisk zone (stk. 6).

I visse tilfælde kan kyststaten i forbindelse med fastsættelse af rette basislinier tage hensyn til økonomiske interesser, hvis eksistens klart fremgår af lang tids sædvane (stk. 5).

Konventionen indeholder derimod ingen absolut grænse for længden af rette basislinier i almindelighed, der beror på statspraksis. Begrænsninger i særlige tilfælde er indeholdt i art. 10 og 47.

Adgangen til at trække rette basislinier er i vidt omfang benyttet ved Danmarks, Færøernes og Grønlands kyster.

Til artikel 8:

I artiklen defineres indre farvande som vandområder, der befinder sig mellem basislinier og land og derfor ikke skal henregnes til søterritoriet. Kyststaten har fuld suverænitet over de indre farvande, og der er som hovedregel ingen passage ret som i søterritoriet.

Til artikel 9:

Ved flodmundinger følger basislinien en ret linie tværs over flodmundingen mellem punkter på bredernes lavvandslinje.

Til artikel 10:

Ved en bugt forstås i Konventionens forstand en tydelig indskæring, der er så dyb i forhold til bredden ved munden, at dens farvand er omsluttet af land, og at den udgør mere end blot en krumning. Såfremt afstanden mellem lavvandspunkterne ved en bugts bred ikke overstiger 24 sømil, kan der trækkes en ret basislinje mellem lavvandspunkterne. Det vandområde, som indesluttet, skal betragtes som indre farvand. Når afstanden mellem lavvandspunkterne ved en bugts naturlige munding er længere end 24 sømil, skal der trækkes en ret basislinje på 24 sømil inde i bugten på en sådan måde, at den indeslutter det størst mulige vandområde. Artiklen regulerer alene bugter, hvis bredder tilhører den samme stat. Såkaldte »historiske« bugter er også undtaget fra bestemmelsen.

Til artikel 11:

Bestemmelsen regulerer beregningen af søterritoriet uden for havne. Selve havnesystemet henregnes til de indre farvande. Med hensyn til beregning af søterritoriet gælder det, at permanente anlæg, som udgør en integreret del af havnesystemet, skal anses for en del af kysten.

Til artikel 12:

Bestemmelsen regulerer rede. Rede, som regelmæssigt benyttes til lastning, losning og opankring af skibe, er omfattet af søterritoriet.

Til artikel 13:

Lavvandsgrunde, dvs. landområder som ved højvande er beliggende under vandoverfladen, kan kun have eget søterritorium, såfremt området ikke ligger længere fra fastlandet eller en ø end en afstand svarende til søterritoriets bredde. Lavvandsgrundens lavvandsmærke kan i så fald benyttes som basislinje ved måling af søterritoriets bredde. Når en lavvandsgrund i sin helhed ligger i større afstand end søterritoriets bredde fra fastlandet eller en ø, har den intet selvstændigt søterritorium.

Til artikel 14:

Artiklen bestemmer, at kyststaten ved fastlæggelsen af grænserne for det indre farvand og søterritoriet har ret til at kombinere de i Konventionen nævnte beregningsmetoder.